

komme ud af det Ulføre, vi sidde i. Men noget saadant har jeg ikke set fremført. Jeg haaber altsaa, at vi skulle komme ind i bedre politiske Forhold end dem, vi leve under, og derfor vil jeg stemme for de Forslag, endstønt jeg, som sagt, respektive i finansiel og militær Henseende ikke anser den for god. Thi naar vi saa ere komne ind under andre Forhold, haaber jeg, at det skal bidrage til, at vi en Gang i Fremtiden maa saa en Finanslov, der bedre svarer til Landets Evne, og saa saadanne Forandringer ved den militære Lov, som vi nu vedtage, fordi det er et Led i den hele Ordning, at den Uret, som Hæren lider ved den Lov, der her bliver vedtaget, maa blive gjort god igen. Altsaa er det min Hensigt at stemme saaledes, men naar jeg gør det, er det som sagt paa Grund af Forholdene, og jeg gaar ud fra, at Forholdene ville blive forandrede, jeg gaar ud fra, at de ville blive bedre. Hvis jeg i saa Henseende skulde blive stuffet, hvis jeg skulde komme igen til Efteraaret og finde de samme Forhold, finde Provisoriet igen, Folketinget sat ud af Spillet igen, vil jeg næppe en Vinter endnu være Medlem af en Forsamling, som efter Lovens er lovgivende, men i Virkeligheden ikke en Gang er raadgivende. Naar jeg stemmer saaledes, som jeg gør nu i Dag, og naar jeg vil stemme for Hærløvsforslaget, naar det kommer for, gør jeg det, fordi jeg tror, jeg derved stemmer i Overensstemmelse med Frihedens Krav. Naar Friheden er truet, maa man forsvare den, naar Friheden er indskrænket, maa man søge at vinde den igen. Det kan ske paa forskjellige Maade, men jeg tror, det sker paa denne Maade, selv om den Maade her anvendes, er en Omvej. Jeg gør det altsaa som en Frihedsven og til Forsvar for Friheden.

Ordnum: Der kunde have været nogen Grund til, at jeg som andre ærede Medlemmer havde frasaldet Ordet. Tiden er langt fremrykket, og her er sagt saa meget, at der vanskeligt kan siges mere om den Sag, som her foreligger i Dag. Da jeg imidlertid tilhører en anden Gruppe her i Tinget end de, for hvilke de andre ærede Medlemmer have talt, har jeg tænkt at gøre et Par Bemærkninger. Jeg skal fatte mig meget kort. Det, der foreligger i Dag, er Betænkning og Indstilling fra Fællesudvalget. Man kan sige, det er næsten formelt, at det er det, der foreligger her, det er i Virkeligheden næsten ikke forhandlet. De enkelte Sager, der ere stillede som Endringer i Betænkningen, have næppe været omtalte. Jeg skal heller ikke opholde mig

derved, men gøre som de andre, og tage Del i Drøftelsen af den Sag, som navnlig under denne Behandling ligger til endelig Afgørelse, nemlig Afslutningen af den store politiske Kamp, der har været ført her i Landet i en Række af Aar. Vi Socialdemokrater hører ikke til dem, der føre an i det store politiske Spørgsmaal, og det kunde da maaste synes, at vi ikke behøvede at deltage i en Debat, vedrørende denne Sag. Men jeg skal sige, at vi have staaet som Medkæmpere, siden Kampen blev rejst for en Række Aar tilbage, og naar vi have sluttet os til denne parlamentariske Kamp, har det sin egen Grund. Vi have ikke haft Grund til at tage Del deri, for saa vidt det havde været en Kamp om, hvorvidt det skulde være Højre eller Venstre, der skulde regere her til Lands. Men Kampen bestod ikke dert, men det, hvorom det drejede sig, var, om den Forfatning, hvorunder vi leve, skulde have nogen Betydning for Fremtiden eller ej, og i denne Frihedskamp mene vi, som enhver Frihedsmænd bør mene: man maa tage Del deri, hvilket Parti man end tilhører. Det kan heller ikke nægtes, at selv om der har været forskellige Stridigheder inden for Oppositionen i denne politiske Kamp, har der til Dato været tilstrækkelig Opposition her i Landet imod det provisoriske Regimente. Men allerbedst som man staar og tror, man skulde snart saa en heldig Udgang af den politiske Kamp, sker der noget, der sikkert maa forbyde enhver, der har fulgt Kampen og taget Del i den. Der er nemlig sket dette, at et enigt Højre danner et Forlig ved Hjælp af 25 Medlemmer, som hidtil have staaet i Oppositionen, og nu stille sig ud fra de 46 andre Medlemmer af de oprindelige 71 og slutte sig sammen med deres tidligere bitreste Modstandere og — man tør sige, hvad der saa ofte er sagt i Dag — slutte sig sammen med dem i den Betragtning, Højre har haft hele Tiden, gennem det, der foreligger i Dag. Det staar for mig saaledes, at de gaa ind paa hele Højres Opfattelse og Betragtning af Grundloven. Det er i Virkeligheden et sørgeligt Resultat af saa mange Aars Kamp. Og naar den ærede Ordfører i Dag har sagt, at der sikkert ingen findes, uden at de ønske Forlig, tror jeg, jeg vil give den ærede Ordfører Ret i, at hele Landets Befolkning ønsker at komme ind under normale og lovlige Forhold. Det har altid været Ønsket hos Landets Befolkning at være under normale og lovlige Forhold, det er kun dette Provisorieregimentets Tilhængere, der have været derimod, og det er dem, der have sat os ind i uregelmæssige Forhold. Men jeg skal sam-